

ДОМЪТ КАТО АВТОПОРТРЕТ

креслото на колелца Easy Rider на белгийското студио Bulo е с награда от Red Dot Design. Веси го намира в Склада. Широките му подлакътници са удобни както за лаптопа, така и за чашата с кафе

инсталация на Рада Букова; неоновите контури подчертават формите, напомнящи фалоси, на взета от улицата метална решетка

На един от рафтовете е пластмасова попарт глава с маска от Сирма Сарафова – Sariev Contemporary преди 3 години направи изложба на не намерилата официално признание през социализма, но запазила изключително свеж поглед към живота 80-годишна художничка. На рафтовете виждаме и творби на Стефан Николаев, Иван Мудов, Шакир Гьокчебаг.

ВЕСЕЛИНА САРИЕВА ЕДНА ПЛОВДИВЧАНКА В СОФИЯ

ТЕКСТ **АДРИАНА ПОПОВА**
ФОТОГРАФИЯ **ВЕНЦИСЛАВА ВАСИЛЕВА**

В МОЯ ПАНОПТИКУМ НА ПЛОВДИВ ОСВЕН ТЮТЮНЕВОТО ГРАДЧЕ, САХАТ ТЕПЕ, ГЛАВНАТА, КАПАНА, ГРЕБНИЯ КАНАЛ ВЛИЗА И ЕДНО ЖИВО ЧОВЕШКО ЛИЦЕ. ОВАЛ НА МОДИЛИАНИ, ЯРКИ УСТНИ, ВИАГИ ИЗРЯДЕН ЧЕРЕН БОБ С БРЕТОН, ТЪМНИ ЖИВИ ОЧИ. СЛЕД ГОДИНИ В РАБОТНИ ПЪТУВАНИЯ МЕЖДУ ПЛОВДИВ И СОФИЯ ВЕСЕЛИНА САРИЕВА, СОБСТВЕНИЧКА НА ГАЛЕРИЯ SARIEV CONTEMPORARY, СЪЗДАТЕЛКА НА ФОНДАЦИЯ „ОТВОРЕНИ ИЗКУСТВА“, КОЛЕКЦИОНЕР И АКТИВИСТ НА СЪВРЕМЕННОТО ИЗКУСТВО, ВЕЧЕ ИМА И СОФИЙСКИ АДРЕС

Откриваме адреса в хипстърския квартал на София, заключен между Синагогата и Женския пазар, с неговите силно патинирани от времето фасади, замрежени от дървета улици и разноезичен шум. Специалистите по недвижими имоти му предричат блестящо бъдеще, но засега той по-скоро живее в сфуматото на носталгията. Какво приятно предизвикателство е въздухът му да бъде раздвижен от човек като Сариева с подмамващото ѝ любопитство към новото, още кипящото, провокиращото. А мултикултурността е среда, с която тя е свикнала и в Пловдив – домът ѝ там е в подобна локация, между джамията и Античния театър. През 2012 година Веси и майка ѝ Катрин купуват от наследниците ателието на скулптора Димитър Бойков. Емблематични негови творби са „златната“ статуя на Възраждането в централното фоайе на НДК и женската фигура на входа на Софийската градска галерия. Техни авторски копия от гипс, както и глава на момиче са умело вписани в интериора след сериозния ремонт. След кончината на Димитър Бойков ателието е давано под наем на скулптори и художници. Северното му изложение им осигурява необходимата равномерна светлина през деня. Няколкото години на запустеност превръщат мястото, което през 70-те и 80-те е приютявало бурни бохемски купони и чийто ключ неведнъж е преотстъпван на приятели (по свидетелство на Светлин Русев), в ничия територия, приканваща с разбитите си прозорци случайни посетители. Веселина Сариева възлага обновяването на интериора на Христо Хаджиганчев и Магдалена Матанова от студио ММХХ, които имат награди за ландшафтен дизайн и почивен комплекс в Канада, Квебек, и за алтернативна архитектура в Камен бряг. Те са подписали дизайна и на Artnewscafe в Пловдив. След по-будоарния стил на пловдивския дом на Сариева мечтата сега е за функционална чистота, която да дава простор на произведенията на съвременни художници. Дървените щори на огромните северни прозорци, почти опиращи в 5-метровия таван, са преобоядисани от червено в бяло, на места мазилката на стените е избита, за да прозира ритъмът на тухлите. Голямата подпорна колона е оголена до бетон. Стълбите към втория етаж са напълно сменени. На мястото на нишата, в която Димитър Бойков е държал ваната си за гипс, сега е оформен кухненски бокс, използван от собственичката главно за разпределяне на плодове по фруктиерите и разпиване на шампанско по чашите. ▶

ДОМЪТ КАТО АВТОПОРТРЕТ

под стълбите се вижда светещият капан на Правдолюб Иванов – Тгар, 2007. Творбата е в тираж и една бройка от тиража е притежание на швейцарския меценат Гауденц Руф - основател на едноименната награда за съвременно българско изкуство

Домовете ни винаги са били обиталища, място за срещи, казва Веси Сариева. Софийското ателие е на път да се превърне в артистичен салон, в който ежеседмично на плодове, френски макарони и шампанско се събират художници, бизнесмени, дипломати – хора с отношение към съвременното изкуство, което тук е навсякъде в ролята на безмълвен, но ярък и ироничен събеседник. На всеки три месеца ателието ще има нов гостуващ художник и това е причината приятели да упрекнат Веси, че е отворила нова галерия, без да ги покани на откриването. В началото, по право, е Правдолюб Иванов, с когото през 2011 година Веселина Сариева започва да развива Галерията за съвременно изкуство. Негови картини, фотографии, светлинни инсталации са разположени и в основното

помещение, и на полуетажа. Тук е и минивариантът на 3-метровия сперматозоид, ироничен към мачовщината на балканските мъже, който организаторите на Биеналето в Солун едва успели да вкарат в залата. Непрекъснато съм между София, Пловдив и света, казва Веси Сариева. Аз живея тук, както живея живота си, със смесване на високото и ниското. Мъкненето на произведения на изкуството по летищата, забиването на дюбели за изложби и отваряне на каси с винтоверт – част от всекидневието ѝ на галерист, се съчетават с вечерите в мишлензвездни ресторанти с колекционери и с финализиращите партита на Art Basel („най-яките“) или на биеналето във Венеция, на които с чаша в ръка до теб се оказва Лео ди Каприо или Фарел Уилямс – и двамата колекциониращи модерно изкуство.

диван и дървено пале мебелират полуетажа. Над дивана е инсталацията на Правдолюб Иванов „Граница по памет“, направена след приемането ѝ в ЕС – „отпадналата“ ѝ граница с Румъния е в неон

Към колекционерите на съвременно изкуство е насочена и книгата, която Сариева подготвя с изкуствоведката Весела Ножарова на български и английски, като обещава, че ще бъде написана на разбираем език. Тези хора са различни, някои от тях са много богати, но има и счетоводители, рекламисти, разчитачи на заплатата, които теглят заеми, за да си купят картина или инсталация, защото изкуството им създава вълнуващ контекст на живеене. Прабаба ми в Пловдив е събирала младите художници в дома си, бабите ми са колекционирали художниците на своето време. Аз правя като тях – колекционирам хора на моите години, казва Веселина Сариева, докато си играе с красиво месингово колие с изображение на зодиакалните Близнаци – находка от софийския битак. Играта с високото и ниското наистина я забавлява. ■

гипсовият модел на скулптурата „Възраждане“ на Димитър Бойков, умалено копие на „златната“ скулптура във фойето на НДК. Вляво от нея са въртящите се по оста дървени решетки, обезопасяващи полуетажа

поглед към пространството на първия етаж. Край масата ратановите столове Cesca на марката Knoll са култов модел на Marcel Breuer от 1928 г. Килимът е находка на Катрин Сариева